

6. avgust – Jezusova spremenitev na gori A

Ko se nam Kristus razodene, mu bomo podobni, gledali ga bomo, kakršen je. (Prim. 1 Jan 3,2)

Prvo berilo

Daniel 7,9-10.13-14

Opazoval sem: tedaj so bili postavljeni prestoli in Staroletni se je usedel. Njegovo oblačilo je bilo belo kakor sneg in lasje njegove glave kakor čista volna; njegov prestol so bili ognjeni plameni, in njegova kolesa goreč ogenj. Ognjena reka je tekla in se izlivala iz njega. Tisočkrat tisoči so mu stregli, deset tisočkrat deset tisoči so stali pred njim. Sodni dvor je sédel in knjige so se odprle.

Gledal sem v nočnih videnjih. Glej, na oblakih neba je prišel Sin človekov; dospel je do Staroletnega, in privedli so ga predenj. Dana mu je bila oblast, čast in kraljestvo, in vsa ljudstva, narodi in jeziki so mu služili. Njegova oblast je večna, neminljiva oblast in njegovo kraljestvo neuničljivo.

Drugo berilo

2 Peter 1,16-19

Preljubi, nismo se oprijeli izmišljenih bajk, ko smo vam oznanili moč in prihod našega Gospoda Jezusa Kristusa, ampak smo na lastne oči videli njegovo veličino.

Ko je namreč prejel od Boga Očeta čast in slavo, mu je ob veličastnem sijaju prišel glas: "Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje"; in ta glas, ki je prišel iz nebes, smo slišali mi, ko smo bili z njim na sveti gori. Tako je za nas preroška beseda še trdnejša in prav ravnate, če pazite nanjo kakor na svetilko, ki sveti na temnem kraju, dokler ne zasveti dan in ne vzide danica v vaših srcih.

Evangelij

Matej 17,1-9

Tisti čas je vzel Jezus s seboj Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza in jih peljal posebej na visoko goro. Pred njimi se je spremenil: obraz se mu je zasvetil ko sonce in njegova oblačila so postala bela ko luč. In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija, in sta govorila z njim. Oglasil pa se je Peter in rekel

Jezusu: "Gospod, dobro je, da smo tukaj; ako hočeš, naredim tukaj tri šotore: tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega."

Ko je še govoril, glej, jih je obsenčil svetel oblak in, glej, glas iz oblaka je rekel: "Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje, njega poslušajte!" Ko so učenci to slišali, so padli na obraz in se silno bali. Jezus pa je pristopil, se jih dotaknil in rekel: "Vstanite in ne bojte se!" Ko so pa oči povzdignili, niso videli nikogar razen Jezusa samega. Ko so šli z gore, jim je Jezus zapovedal: "Nikomur ne pripovedujte o tem, kar ste videli, dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih."

V premišljanje

Praznik Gospodovega spremenjenja pride prav v sredo poletja, v čas, ki nam je često darovan za okrevanje in črpanje novih moči, morda za potovanje in zbiranje novih vtisov, ali tudi za poglobitev vase in preureditev našega življenja. To je čas, ki nas lahko odpre za marsikaj, česar v svojem vsakdanjem življenju ne moremo zgrabiti in zaznati. In to je tudi čas, v katerem so nam podarjene tudi prenekatero "gorske izkušnje" – v dobesednem in prenesenem pomenu. Na kakšnih lepih krajih bi radi ostali, po njih pozneje znova zahrepenimo. Zato je pomembno, da čisto zavestno negujemo spomine na ljudi in izkušnje, ki smo jih imeli. Ne moremo jih čvrsto držati v rokah, a so nam vendar opora in oprijemališče, ko smo že davno spet v nižinah vsakdanjega življenja. Vpletene v našo življenjsko preprogo ga bogatijo s pisanimi barvami, nam posredujejo, predvsem v oziranju nazaj na že prehojene dele poti, gotovost, da ima naše življenje dokončen in stalen smisel, in nas krepijo v izkušnjah trpljenja in neutolažljivosti.

Podobna izkušnja je utegnila biti izkušnja Gospodovega spremenjenja na gori za Jezusove učence. Gore so, poleg puščave, posebno pomembni kraji srečavanja z Bogom in bližine z Bogom. Kakor so gore dvignjene iz pokrajine, so zgoščena srečanja z Bogom dvignjena iz vsakdanjosti, so izkušnje, v katerih Bog sam za kratek hip odpravi omejeno človekovo perspektivo – kot zastavilo in pogled na veličastje, ki ostaja. Jezusovo spremenjenje pripoveduje o tem, kako je Božja luč prihodnost in je močnejša od izkušnje trpljenja in smrti. Je spodbuda za to, da zaupamo Jezusovemu življenju, čeprav je še na poti v Jeruzalem h križu. Marsikaj od stiske, strahu in obžalovanja je še pred učenci, a obenem jim je že odprt tudi vnaprejšnji pogled na goro vstajenja. V tem smislu je sporočilo o spremenjenju predhodno velikonočno sporočilo. Za nas je to pomoč, da premagamo etapo žeje na naši poti, če nas nosi izkušnja, da smo v Bogu zavarovani in od njega sprejeti kot njegovi ljubljeni sinovi in hčere. Tako postanejo težave lažje in obremenitve lahko morda sprejmemo v novi kreativni perspektivi.

Takih momentov spremenjenja ne moremo izsiliti. Lahko se zanje odpiramo, a ostajajo dar, ki prihaja v naše življenje nepričakovano in nas njegova nepreračunljivost včasih tudi prestraši. To so lahko, kar zadeva občutja, vrhunska doživetja, a tudi "samo" občutek edinosti s seboj in Bogom, povitosti v njegovo ljubezen, radost, mir.

Naj nam bo posebej še v izpostavljenosti poletnega časa poklonjen ta ali oni trenutek, ko se nam razkrijeta Božja naklonjenost in bližina kot izžarevajoča, nepričakovana luč.